

Phẩm 13: THÍCH ĐỀ-HOÀN NHÂN

Thích Đề-hoàn Nhân ngay trong chúng hội bạch Phật:

–Kính bạch Đức Thiên Trung Thiên! Bát-nhã ba-la-mật thậm thâm. Thậm thâm, đó là việc Bồ-tát khó hiểu rõ. Người có đức nghe Bát-nhã ba-la-mật liền biên chép, học tập, thọ trì, phước của người đó không ít.

Đức Phật bảo Câu-dực:

–Nếu người ở Diêm-phù-lợi đều thọ trì Thập thiện, công đức đó gấp trăm lần, ngàn lần, vạn lần, ức lần, nhiều ức lần. Chẳng những con số ấy mà lại quá hơn thế nữa, không bằng thiện nam, thiện nữ nghe Bát-nhã ba-la-mật biên chép, học tập, thọ trì.

Trong đại hội có một Tỳ-kheo bảo với Thích Đề-hoàn Nhân:

–Đây là người vượt lên trên Câu-dực.

Thích Đề-hoàn Nhân thưa với vị Tỳ-kheo:

–Người biết hồi tâm nghĩ đúng là đã hơn tôi huống chi nghe Bát-nhã ba-la-mật rồi biên chép, học tập, thọ trì, nghe theo, thực hành theo như trong đó đã dạy, sẽ vượt lên trên hết tất cả chư Thiên, A-tu-luân và người đời. Nếu Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật không riêng gì vượt lên chư Thiên, A-tu-luân, người đời cho đến Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, Bích-chi-phật, người đó cũng đều vượt qua. Nếu Đại Bồ-tát nào thực hành Bát-nhã ba-la-mật không riêng gì vượt lên trên Bích-chi-phật mà cũng vượt lên trên Bồ-tát thực hành Bồ-tát ba-la-mật không có phương tiện quyền xảo.

Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật không riêng gì vượt qua Bồ-tát Ba-la-mật, mà cũng vượt qua thực hành Trì giới ba-la-mật, Tinh tấn ba-la-mật, Thiền định ba-la-mật không phương tiện quyền xảo.

Đại Bồ-tát nào đọc, thực hành Bát-nhã ba-la-mật, chư Thiên, A-tu-luân, người đời, hoàn toàn không thể hơn.

Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật vì vậy rất là tôn quý.

Gần gũi Bát-nhã ba-la-mật nên Đại Bồ-tát này thực hành theo Nhất thiết trí. Lời nói không bị gián đoạn. Đại Bồ-tát này không lìa danh hiệu Như Lai. Đây là Đại Bồ-tát không xa rời Phật. Đại Bồ-tát này không còn sinh giải đãi. Sự học của Đại Bồ-tát này là rất tôn quý. Không học Thanh văn, Bích-chi-phật là học về Bồ-tát. Tứ Thiên vương nên đến thưa hỏi, làm cho ưa thích, được học mau lẹ sự học này, sẽ ngồi chỗ ngồi của Phật, đạt đến Vô thượng Bồ-đề, sẽ độ bốn bộ đệ tử. Đại Bồ-tát nên học như vậy. Tứ Thiên vương nên đến thưa hỏi, huống là các Thiên tử khác.

Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật thường được Đức Như Lai A-la-hán Đẳng Chánh Giác nghĩ đến. Bát-nhã ba-la-mật là hạnh của Bồ-tát. Nếu ở thế gian có những điều khổ cực thì ngay thân này không có những điều ác, đó là chỗ đạt đến của Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật, liền được phước hiện tiền.

Ngài A-nan suy nghĩ: “Thích Đề-hoàn Nhân từ trí tuệ mình thuyết hay là nhờ oai thần của Đức Phật để thuyết?”

Thích Đề-hoàn Nhân biết ý nghĩ của A-nan liền thưa với Tôn giả A-nan:

–Những điều tôi thuyết là nhờ oai thần của Phật.

Đức Phật dạy:

–Đúng như vậy, đúng như vậy! Này A-nan! Thích Đề-hoàn Nhân thuyết đều là nhờ oai thần của Phật. Này A-nan! Hoặc khi Đại Bồ-tát ngay trong niệm sâu xa này thực hành Bát-nhã ba-la-mật, liền nghĩ đến việc học tập Bát-nhã ba-la-mật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ ác ma ở trong tam thiên đại thiên cõi nước, tất cả đều buồn rầu bực bội. Đức Phật, khiến cho hàng trung đạo Đại Bồ-tát lấy sự tu hành từ đầu cho đến cùng cực làm sự chứng đắc, khiến cho họ chứng được Thanh văn hoặc giả Bích-chi-phật đạo, hoặc ngài khiến cho họ chứng được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác chóng thành Hiện Đẳng Giác.

